

РЕЧ КОМИСИЈЕ

Одзив ученика на конкурс VII Републичког такмичења у класичним ликовним медијима за ученике средњих школа на инспиративну тему „Призори“, у техници колажа, био је изузетан по броју пријављених кандидата и квалитету радова. Радови који нису испунили конкурсне услове, а према критеријуму расписа Конкурса, нису разматрани. Комисија је заседала 25. 3. 2024. године.

НАГРАЂЕНИ УЧЕНИЦИ У СЕКЦИЈИ ПРВОГ И ДРУГОГ РАЗРЕДА

ПРВО МЕСТО

Ирина Илић, Школа за дизајн, Београд

Софија Дојчиновић, Уметничка школа, Ниш

ДРУГО МЕСТО

Хенриета Шипош, гимназија са домом за талентоване ученике „Бољаи“, Сента

ТРЕЋЕ МЕСТО

Петра Милосављевић, Уметничка школа, Ниш

Анђела Димитријевић, Школа за дизајн, Београд

Рад **Ирине Илић** обилује изузетним познавањем ликовних елемента и вешто приказаног призора ентеријера у колажној техници, као и сведен и истанчан осећај за боју и представљање просторних елемената унутар композиције. Вешто приказани мобилијари сликарског атељеа, као што су штафелај, радни сто, мртва природа и др. уводе посматрача у призор простора уметничког свакодневног боравка. Разноврсност и познавање коришћења различитих квалитета материјала папира, кроз ликовно решење призора, дају јасно ликовно решење теме „Призор“, у задатој техници колаж.

Ликовни свет **Софије Дојчиновић** одише префињеним осећајем за композицију, хармонију, колорит и светлосни валер. Привучен атрибутима лепоте, посматрач урања у дубљи доживљај и значење рада. Интрига је постигнута употребом језика симбола, а убедљивост сувереним владањем техником колажа.

Хенриета Шипош посеже за приказом идиличног призора пејзажа, бујног растиња, раскошних нијанси зелених тонова вегетације и плаветнила неба. Хоризонталним линијама предела, компонованим у односу златног пресека, супротставља снажну вертикалу – стабло дрвета у улози

огласног стуба. Натписи сугеришу друштвени ангажман и подстичу тежњу ка неопходном балансу данашњице, том пољуљаном односу човека и природе. Рад се издвојио и вештим спајањем слике и текста/речи, ненаметљиво подвлачећи дух времена, дигиталну еру која нас запљускује синтезом иконичних и конвенционалних знакова.

Петра Милосављевић вешто преузима елементе, слика из различитих историјско-стилских периода, те помоћу њих гради нови, аутентичан приказ ентеријера у духу винтиџ (vintage) стила. Узбудљива драматичност постигнута је истанчаним осећајем за велере у дубоком дурском кључу, интригантном композицијом распоређивања елемената ретро намештаја (старински намештај, стари теписи, тапете, вазе, свећњаци, лустери и други украсни предмети) и приказа фигуре девојчице, настале из фондуса дечијих цртежа и ововремених гротескних цртаних филмова. Све је склопљено у намерно неодређени наратив, у којем посматрач има прилику да конструише своју верзију приче.

Анђела Димитријевић кроз поетски приказ надреалног вешто уклапа елементе призора из различитих историјских периода у неизванстан и непредвидив приказ будућности. Вешта и прецизна колажна техника истиче се као доминанта у њеном раду.

НАГРАЂЕНИ УЧЕНИЦИ У СЕКЦИЈИ ТРЕЋЕГ И ЧЕТВРТОГ РАЗРЕДА

ПРВО МЕСТО

Ленка Васиљевић, Средња стручна школа, Крагујевац

ДРУГО МЕСТО

Емеше Кудлик, Гимназија са домом за талентоване ученике „Бољаи“, Сента

Тијана Миливојевић, Школа за дизајн, Београд

ТРЕЋЕ МЕСТО

Матија Штифанић, Техноарт Београд, Школа за машинство и уметничке занате, Београд

Амина Мргуда, Школа за дизајн текстила и коже, Нови Пазар

Интригантни колаж **Ленке Васиљевић** са мотивом девојчице из прошлог времена, загладане у будућност помоћу двогледа, заснива се на деликатном сучељавању супротности – опипљиве и измаштане стварности, црно-белог полутона и чистих бојених површина, статичности фигуре и брзине композиције метроа, фигуративног и апстрахованог, живог и механичког, паузе и снажног ритма, као и изузетаног споја добре идеје и ликовности.

Колаж **Емеше Кудлик** јесте запис о погледу ауторке и властитог сећања на предео. Пејзаж је ауторки, ма колико год овај приказ из реалности био препознатљив у раду, подстицај да се

започне трагање за складним односима између снажних контраста који нуди техника лепљења исечених и цепканих папира, са сензибилном варијацијом тонова вегетација, тла, водених токова и виртоузних меких прелаза површина, тако карактеристичне за лазурне наносе боја. Хоризонталним ритмом истрајног слагања папира и рафинисаних светлих тонова постиже се осећај контемплације, спокоја и мира – као неопходни контраст у времену свеопште технологизације.

Матија Штифанић у свом раду приказује кулисе модернистичке архитектуре кроз вешто познавање валерских односа. Присутан је изузетан дар и осећај за простор кроз приказ различитих планова приликом конструисања архитектоничних приказа градског пејзажа.

Поп-арт среће уметност надреалног кроз ангажовани „женски рукопис“ у колажу **Тијане Миливојевић**. Наглашена је диспропорција димензија лика модела нестварно савшеног тена, преузета из модног часописа и њене колажиране руке. Из елемената сазнајемо о ауторкином интересовању за историју културе: моде, дизајна, музике, али и друштвене односе. Значење тражимо у загонетном и наглашеном натпису „Напољу, тако усамљено место“ и у директној поруци „Нећемо бити ућуткане“, на транспаренту са протеста неке феминистичке организације.

Имамо утисак да смо у сценографском мобилијару, па је синематична атмосфера једна од одредница колажа **Амине Мргуде**. Друга је слободно и вешто баратање разнородним материјалима и колажним манипулацијама додавања и одузимања – лепљењем, љуштењем, стругањем, цепањем. Ту је чак и пластичном фолијом симулирано поломљено прозорско стакло, чија је функција да нас уведе у неку другу, филмску стварност, у овом случају врелину америчке пустопољине. Рад је показатељ како јефтина техника колажа може да изроди квалитетан ликовни рад.

КОМИСИЈА

1. др Јелена Трајковић Попивода, ванредни професор Факултета уметности у Нишу, члан
2. др Љиљана Шуњеварић, ванредни професор Факултета уметности у Приштини са привременим седиштем у Звечану - Косовска Митровица, члан
3. др Александар Младеновић, редовни професор Факултета ликовних уметности у Београду, председник